

Η δασκαλίτσα δεν ήταν λεβεντιά

«Η παιδεία των νέων, είναι το δυνατό αίμα και ο αέρας ιωδίου για το μέλλον των λαών... Όμως, της δικής μας παιδείας το αίμα, έχει αιματοκρίτη λευχαιμίας».

Δημήτρης Λιαντίνης

Πιθανότατα θα έχετε δει στην τηλεόραση την ελληνική ταινία «Ο δασκαλάκος ήταν λεβεντιά», με πρωταγωνιστή τον Κώστα Βουτσά, όπου υποδυόμενος τον δάσκαλο, σε κάποια σκηνή παίζει το παιχνίδι των ερωτήσεων και πληρώνεται για κάθε σωστή απάντηση.

Προσφάτως, ψάχνοντας κάποιες πληροφορίες στο Διαδίκτυο, η τύχη με οδήγησε σε μια ιστοσελίδα θρησκευτικού περιεχομένου, με τίτλο «Θρησκευτικά...αλλιώς». Μου τράβηξε την προσοχή, όχι τόσο το περιεχόμενό της, αλλά το ότι την διαχειρίζεται μια δασκάλα. Αυτό όμως που με «ερέθισε» περισσότερο, είναι το ότι η συγκεκριμένη δασκάλα διδάσκει στα δημόσια σχολεία.

Διαβάζοντας το άρθρο «Κάιν και Άβελ» και μη μπορώντας να καταπιώ τις ανοησίες που αναπαρήγαγε η συγκεκριμένη δασκάλα, αναλογιζόμενος ότι με τα ίδια σκουπίδια ταΐζει και τους μαθητές της, θέλησα να την προκαλέσω μπας και καταφέρει να διακρίνει την γύμνια της. Βεβαίως, εγώ δεν πλήρωσα για τις απαντήσεις που περίμενα, όπως γινόταν στην ταινία, αλλά περίμενα τουλάχιστον η δασκάλα να ήταν...λεβεντιά.

Παραθέτω τον διάλογο, με τη σειρά των σχολίων (σε περίπτωση που σκεφθεί να τα διαγράψει) ...

Πρώτο δικό μου σχόλιο:

Π-Δ 9 Ιανουαρίου 2014 - 7:52 μ.μ.

Μερικές ερωτήσεις...

1) Που ακριβώς είναι γραμμένο ή υπονοείται ότι: «Ο Άβελ είχε πολύ καθαρή και

αγνή καρδιά. Αγαπούσε βαθιά τον Θεό και Του πρόσφερε με πολλή προθυμία τους καλύτερους καρπούς. Ο Κάιν έκανε τις θυσίες του από συνήθεια, χωρίς ιδιαίτερη ευλάβεια και αγάπη στον Θεό»;

2) Γιατί ο Θεός ρωτά τον Κάιν που είναι ο αδελφός του; Ως παντογνώστης δεν το γνωρίζει ο ίδιος;

3) Από ποιόν θα μπορούσε να κινδυνεύει ο Κάιν, ώστε να τον σημαδέψει ο Θεός;

4) Που βρήκε γυναίκα ο Κάιν;

Ευχαριστώ και ευελπιστώ σε σαφείς απαντήσεις.

Το σχόλιο εγκρίνεται μετά από 1-2 ημέρες καθυστέρησης, προφανώς επειδή η δασκάλα δεν ήξερε πως να το διαχειριστεί για να αποφύγει την ήττα. Εν τούτοις, απάντηση δεν ελάμβανα, καθώς έκανε το «κουνέλι», πιθανότατα με το σκεπτικό ότι θα βαρεθώ και θα ξεκουμπιστώ. Μετά από 5-6 ημέρες, αποφασίζω να την «ενοχλήσω» ξανά:

Π-Δ 13 Ιανουαρίου 2014 - 2:40 μ.μ.

Κυρία Αθανασίου, ποιός ο λόγος που δεν απαντάτε; Δεν γνωρίζετε ή απαξιείτε;

Σε καμιά περίπτωση πάντως δεν δικαιολογείστε. Αν σας ρωτούσε κάποιος μαθητής σας δεν θα απαντούσατε; Είστε ΔΗΜΟΣΙΑ εκπαιδευτικός και οφείλετε να δίνετε λόγο για τα σκουπίδια με τα οποία γεμίζετε τα κεφάλια των παιδιών. Τεκμηριώστε λοιπόν τον λόγο σας.

Αναμένω λοιπόν έστω και μια απάντηση σε κάποια από τις ερωτήσεις μου. Για να μην σας «κουράσω», απαντήστε μόνο στην πρώτη.

Η μη απάντηση, θα θεωρηθεί παραδοχή άγνοιας και ανεπάρκειας. Οπότε, θα αναγκαστώ να σχολιάσω ανάλογα τη στάση σας στη δική μου σελίδα.

Ευχαριστώ και πάλι.

Κάπου εδώ, η κ. Ελένη Αθανασίου, εδέησε επιτέλους να μου κάνει την τιμή να απαντήσει:

Ελένη Αθανασίου 14 Ιανουαρίου 2014 - 10:02 π.μ.

Καλή σας μέρα και καλή χρονιά!

Εννοείται πως δεν απαξιώ ...αν το έκανα δεν θα είχα δημοσιεύσει το σχόλιό σας.

Αλλά το κείμενο αυτο είναι αναδημοσιευμένο και αναφέρεται καθαρά η πηγή!

Επομένως, δεν χρειάζεται να “τεκμηριώσω τον λόγο μου” γιατί δεν πρόκειται γαι δικό μου λόγο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

Αφήνεται στην κρίση του καθενός η αξιολόγηση της απάντησης αυτής που δίνει μια -το τονίζω και πάλι- δημόσια εκπαιδευτικός.

Από δω και πέρα όμως, γίνεται κάτι που σίγουρα δεν τιμά την κ. Αθανασίου, ούτε σαν συνομιλήτή, μα ούτε -πολύ περισσότερο- σαν δασκάλα που δίνει το παράδειγμα στους μαθητές της. Τα επόμενα δυο σχόλιά μου τα έφαγε η μαρμάγκα. Για κακή της τύχη όμως, η κυρία δασκάλα ίσως δεν περίμενε ότι θα έχω φροντίσει να κρατήσω τεκμήρια για την αναμενόμενη ανέντιμη συμπεριφορά της...

Το πρώτο σχόλιο που έκοψε:

Ελένη Αθανασίου 14 Ιανουαρίου 2014 - 10:02 π.μ.

Καλή σας μέρα και καλή χρονιά!
Ενωσείται πως δεν απαξιώ ...αν το έκανα δεν θα είχα δημοσιεύσει το σχόλιό σας.
Αλλά το κείμενο αυτο είναι αναδημοσιευμένο και αναφέρεται καθαρά η πηγή!
Επομένως, δεν χρειάζεται να "τεκμηριώσω τον λόγο μου" γιατί δεν πρόκειται για δικό μου λόγο.
Σας ευχαριστώ πολύ.

Το σχόλιό σας θα είναι ορατό μετά την έγκριση.

Καλή χρονιά κυρία Αθανασίου.

Επιτρέψτε μου...

Επειδή το κείμενο είναι αναδημοσιευμένο, αυτό σας καθιστά ανεύθυνη και το άρθρο ανεπίδεκτο τεκμηριώσεως;

Δεν διδάσκετε τα Θρησκευτικά; Δεν τα διδάσκετε αυτά στα παιδιά; Δεν γνωρίζετε τι γράφει η Αγία Γραφή;

Είναι υπεύθυνη στάση αυτή, εκπαιδευτικού και μάλιστα ΔΗΜΟΣΙΟΥ;

Εγώ σαν έκανα μερικές απλές ερωτήσεις. Γιατί αποφεύγετε τις απαντήσεις;

Υ.Γ. Η αλήθεια είναι ότι διστάσατε να δημοσιεύσετε το σχόλιό μου. Γι' αυτό και το καθυστερήσατε 1-2 μέρες, ενώ στο μεταξύ αναρτούσατε κανονικά τ' άρθρα σας.

Παρ' ότι λοιπόν, δεν εγκρίνει το σχόλιο, είχε το θράσος να απαντήσει και να μου κάνει μαθήματα ηθικής, αυτή τη φορά ως ανώνυμη (κι...ανορθόγραφη):

Ανώνυμος 15 Ιανουαρίου 2014 - 10:02 μ.μ.

Κύριε Π - Δ

Το πάρε σας λυπούμαι φτωχό και αφελές, το δώσε σας ακόμη φτωχότερο και αφελέστερο. Είμαι σίγουρη πως μπορείτε πολύ καλύτερα να κάνετε στη ζωή σας από το να προσφεύγετε σε τέτοιου είδους σχόλια, τα οποία πιστέψτε με, δεν σας τιμούν. Ο ζήλος σας θα μπορούσε να αποδώσει χρήσιμους καρπούς, αν δεν το δηλητηριάζε η ζήλεια που είναι εμφανέστατη. Εκτίθεσται ανεπανόρθωτα και δεν αξίζει να κάνετε τόσο κακό στον εαυτό σας.

Η τύχη του επόμενου σχολίου μου, ήταν φυσικά αναμενόμενη:

Ανώνυμος 15 Ιανουαρίου 2014 - 10:02 μ.μ.

Κύριε Π - Δ

Το πάρε σας λυπούμαι φτωχό και αφελές, το δώσε σας ακόμη φτωχότερο και αφελέστερο. Είμαι σίγουρη πως μπορείτε πολύ καλύτερα να κάνετε στη ζωή σας από το να προσφεύγετε σε τέτοιου είδους σχόλια, τα οποία πιστέψτε με, δεν σας τιμούν. Ο ζήλος σας θα μπορούσε να αποδώσει χρήσιμους καρπούς, αν δεν το δηλητηρίαζε η ζήλεια που είναι εμφανέστατη. Εκτίθεσται ανεπανόρθωτα και δεν αξίζει να κάνετε τόσο κακό στον εαυτό σας.

Το σχόλιό σας θα είναι ορατό μετά την έγκριση.

Είστε η κυρία Αθανασίου; Αν ναι, θα μιλήσετε και για την ταμπακιέρα κάποια στιγμή;

Δεν χρειάζομαι νουθεσίες, αλλά σαφείς απαντήσεις. Αν τις έχετε δώστε τις, διαφορετικά μην το κουράζετε.

Ευχαριστώ.

Εννοείται βεβαίως, ότι απάντηση δεν υπήρξε. Η κυρία δασκάλα «απάντησε» διά της ηχηρής σιωπής της.

Δεν θα πλατιάσω. Το μόνο σχόλιο που θα ήθελα να κάνω για την κ. Αθανασίου, είναι το εξής: Συγχαρητήρια για το εκπαιδευτικό σας «επίπεδο» και «ήθος» και να σας χαίρονται οι μαθητές σας. Δεν υπάρχει καμμία αμφιβολία, πως «με όποιον δάσκαλο καθίσουν, τέτοια γράμματα θα μάθουν».